

בבית המשפט העליון

בע"מ 5750/03

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה

המבקשים: 1. ריטה אוחנה
2. ספיר אוחנה
3. מיכל אוחנה
4. יובל אוחנה

נגד

המשיב: אליהו אוחנה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 22.5.03 בע.מ. 367/02 שניתן על ידי כבוד
השופטת ח. בן עמי

בשם המבקשים: עו"ד א' אשכנזי ועו"ד ג' אדרי
בשם המשיב: עו"ד ש. סירקיס

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת חנה בן עמי) בו הפחית בית המשפט המחוזי את סכום המזונות שעל המשיב לשלם למבקשת לכלכלת שלוש בנותיהן הקטינות.

2. בני הזוג נישאו בשנת 1995. מנישואין אלו נולדו להם שלוש בנות, ילידות השנים 1996, 1997 ו-1998. בין בני הזוג גבה טורא. המחלוקות הרכושיות ומזונות האשה נידונו בבית הדין הרבני, ובפני הערכאות האזרחיות עמדה שאלת מזונותיהן של הבנות. עניינה של הבקשה שבפנינו מצטמצם לעניין אחרון זה, ולו בלבד.

3. בית המשפט לענייני משפחה מצא שלא הובאו בפניו ראיות ברורות לצרכי הקטינות ולפיכך קבע את סכומי המזונות על פי שיקול דעתו ובהתאם לנסיון החיים. בנוסף למזונות הבנות בסכום של 1,100 ₪ לחודש לכל ילדה, חייב בית המשפט לענייני משפחה את המשיב להמשיך ולשאת במחצית החזר המשכנתא, וכן בתשלום מחצית מתשלומי המעון לבת הפעוטה ובתשלום מחצית ההוצאות הרפואיות החריגות. האב ערער על פסק הדין בטענה כי לאחר תשלום סכומים אלו לא נותר בידו סכום סביר למחייתו. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המשיב במוכן זה ששינה את סכומי המזונות שישולמו לשלוש הבנות באופן שקבע כי ישולמו להן, לפי הענין, סכומים של 1,100 ₪, 950 ו-850 ₪ לחודש. יתר התשלומים שחוייב בהם בבית משפט למשפחה נותרו בעינם.

4. עיקר טענת המבקשת בבקשת רשות הערעור שבפנינו היא כי טעה בית המשפט המחוזי כשהתערב בפסיקת הערכאה הדיונית, שכן פסיקה זו היתה סבירה ונכונה בהיבט העובדתי והמשפטי כאחד. עמדת המשיב היא כי צדק בית המשפט המחוזי באזנו את כלל הכנסות והוצאות המשפחה, תוך שלקח בחשבון גם את הכנסות האם לצורך הערכת צרכיהם של הילדים, והפחית את סכום המזונות שמוטל על האב לשלמם.

5. דין הבקשה להידחות. בהערכת המזונות שעל אב לשלם לילדיו נוהג בית המשפט לקחת בחשבון את צרכיו של הילד וכן את גובה הכנסתו של אב ויכולתו הכלכלית. במסגרת זו, ממילא נלקחת בחשבון גם יכולתה הכלכלית של האם, וזו משליכה על היקף צרכיו של הילד ועל היקף המזונות שעל האב לשלם (ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פד"י לו(3) 449; ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פד"י לח(2) 14; שאוה, הדין האישי בישראל, מהד' 4, 2001 כרך שני, עמ' 825-823; ע"א 508/70 נתוביץ נ' נתוביץ, פד"י כה(1) 603, 609; ע"א 514/89 מורד נ' מורד, דינים עליון טז,

538). פסיקת מזונות על דרך איזון כולל של הכנסת המשפחה מכל המקורות אינו סותר את הדין האישי, ומתיישב עם תפיסת החוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959. פסיקת בית המשפט המחוזי בענייננו הולכת בתלם הפסיקה מבחינה זו, ומיישמת הלכה למעשה דרך זו בהפחיתה בנסיבות ענין זה את שיעור המזונות שעל האב לשלם לבנותיו בשים לב ליכולת הכלכלית שלו, ליכולתה הכלכלית של האשה, ולצרכי הבנות.

איננו מוצאת כי ענין זה מעלה שאלה עקרונית כללית המחייבת בירור בערכאה שלישית. לאור זאת, דינה של הבקשה להידחות.

ניתנה היום, א' בסיון תשס"ה (8.6.05).

ש ו פ ט ת